

Adalbert

4 / 2016 / ročník XXVI / 25 Kč

Za třešňovou Panenkou Marií

Velikonoce v katedrále

**Miluje staré tisky.
Zvláště knihy „v kolébce“**

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví:

www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klappkova 2, 182 00 Praha 8

Tel.: 283 028 111

www.portal.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectí U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín

tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

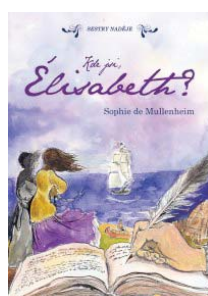
Knihkupectí U Katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Papež František
Laudato si'

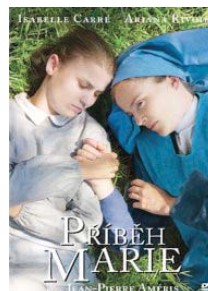
Brož., 160 str., 89 Kč

Sophie de Mullenheim
Kde jsi, Élisabeth?

Brož., 270 str., 289 Kč

Příběh Marie

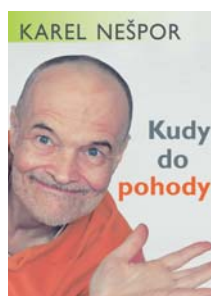
DVD, francouzské
znění, české titulky,
95 min, 199 Kč

Jana Hanšpachová
Hry pro maminky s dětmi

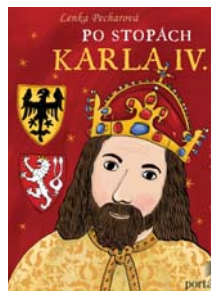
Brož., 272 str., 245 Kč

Karel Nešpor
**Kudy do pohody
Tisíc rad, jak se uklidnit**

Brož., 168 str., 199 Kč

Lenka Pecharová
**Po stopách
Karla IV.**

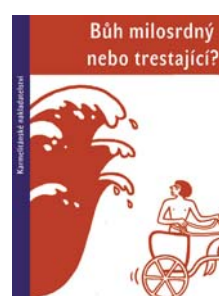
Váz., 144 str., 285 Kč

Norman Drummond
Síla tří (Na čem v životě záleží)

Brož., 224 str., 299 Kč

Gabriela Ivana Vlková
**Bůh milosrdný,
nebo trestající?**

Brož., 64 str., 99 Kč

Thierry Bizot
**Křesťan
v záběhu**

Brož., 188 str., 249 Kč

Diecézní Svatovojtěšská pouť

**Libice nad Cidlinou
v mimořádném Svatém roce milosrdenství**

SOBOTA 23. DUBNA 2016

Kostel sv. Vojtěcha

Program:

9.15 Adorace – „Misericordes sicut Pater“ a Modlitba Svatého roku milosrdenství s prosbou o požehnání pro diecézi a dar nových duchovních povolání

10.00 Pontifikální koncelebrovaná mše svatá – hlavní celebrant J. Ex. Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup královéhradecký

Po mši svaté vyjde liturgický průvod s poutníky od kostela modlitební cestou na Slavníkovské Hradiště (společná modlitba za královéhradeckou diecézi, nová duchovní povolání, za církev i vlast).

V letošním roce zahájíme již 20. roční nověnu za duchovní povolání, která probíhá každoročně od dubna do prosince, vždy poslední sobotu v měsíci. Mše svaté vždy v 10.00.

Termíny: 23. dubna, 28. května, 25. června, 30. července, 27. srpna, 24. září, 29. října, 26. listopadu, 17. prosince

Vážení a milí čtenáři,

po čase vás opět zdravím formou Editorialu. Když jsem přemýšlel, o čem vám napíši, uvědomil jsem si, že je tomu právě rok, kdy jsme vám představili diecézní měsíčník v nové podobě a se současným názvem Adalbert.

Zároveň jsem si uvědomil, jak čas kvapem utíká. Sedím za svým pracovním stolem a před sebou mám na polici vystavena všechna čísla Adalberta od loňského dubna po letošní březen. Do každého čísla bylo o čem psát, vždy jsme našli osobnost pro rozhovor, téma či námět na reportáž. Zkrátka, naše diecéze žije. Je vidět, že není pouze územním celkem s lidmi, kteří „jen“ chodí do kostela, ale že je „pulsujícím srdcem“ východních Čech, vydává své plody a lidé v ní žijí rádi. Mám z toho radost, jako redaktor o to větší.

Dubnové číslo s letopočtem 2016 vám v rozsáhlé fotografické reportáži přiblíží Svatý týden a začátek Velikonoc v královéhradecké katedrále Svatého Ducha tak, jak je místní věřící slavili společně s biskupem Jan Vokálem. Podíváte se také do Malých Svatoňovic. Tamní poutní místo po celý letošní rok oslavuje třísté narozeniny a v srpnu se tam bude konat Diecézní mariánská pouť. Do časů dávno minulých pak zavítáte také s knihovníkem Martinem Janďou. Příjemné počtení!

Přeji vám, milí čtenáři, požehnané prožití velikonoční doby a těším se na setkání někdy příště.

Lukáš Peška
šéfredaktor

JABOK

Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

**CENTRUM DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ
NABÍDKA AKREDITOVANÝCH KURZŮ**

- Kvalifikační kurz Pracovník v sociálních službách (200 hod) – 7. 4. – 17. 6. (vždy ve čtvrtek a v pátek)
- Kvalifikační kurz Pedagog – vedoucí kroužků (40 hod) – 23. 4. – 28. 5. (soboty, 1x pátek)
- Vztah práva a etiky v každodenní praxi (8 hod) – 9. 4.
- Komunikace s nemotivovaným klientem (16 hod) – 12. 4. a 19. 4.
- Práce se vztahy dětí ve třídě, dětské skupině (8 hod) – 15. 4.
- Úvod do sociálního zemědělství (24 hod) – 22. – 24. 4.
- Spiritualita a sociální práce (14 hod) – 30. 4. a 14. 5.
- Setkání s islámem a cizinci – základní religionistické a právní souvislosti (8 hod) – 7. 5.
- Úvod do zahradní terapie (8 hod) – 21. 5.
- Základy finančního řízení pro vedoucí pracovníky v sociálních službách (16 hod) – 3. – 4. 6.
- Křesťanské kořeny v evropské kultuře (6 hod) – 10. 6.

Místo konání: VOŠ Jabok, Salmovská 8, Praha 2.

Kompletní přehled kurzů a bližší informace na www.jabok.cz/ kurzy, kde je možné se i přihlásit. Info též na tel.: 603 330 793 (Petra Adámková).

Nabízíme též STUDIUM OBORU SOCIÁLNÍ PRÁCE A SOCIÁLNÍ PEDAGOGIKA v centru Prahy. Všechny důležité informace se můžete dozvědět na Dni otevřených dveří dne 13. 4. 2016 nebo na www.jabok.cz/studium

Obsah

Rozhovor: Miluje staré tisky. Zvláště knihy v „kolébce“... 4

Téma: Za třeshňovou Panenkou Marií. Láká poutníky již tři století... 8

Reportáž: Velikonoce v katedrále Svatého Ducha... 12

Charitní listy: Dáváme rodinám záchranné lano... 26

Bertík: Obraz Božího milosrdenství... 31

Měsíčník královéhradecké diecéze. Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. **Vydává:** Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové. Adresa redakce: Tiskové oddělení (redakce), Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, **e-mail:** adalbert@bihk.cz, www.bihk.cz/ikd. **Členové redakce:** Mgr. Lukáš Peška (šéfredaktor, tel.: 603 888 281), Eva Zálesáková (externí redaktorka), Tomáš Kubelka (fotograf). **Sazba:** Lukáš Peška. **Tisk a grafika:** Typo Studio Jiří Bittner Hradec Králové. **Cena:** 25 Kč. **Roční předplatné:** 275 Kč. **Bankovní spojení:** Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). **Uzávěrka příštího čísla:** 13. dubna 2016. **Foto na titulní straně:** Tomáš Kubelka

Miluje staré tisky. Zvláště knihy „v kolébce“

Biskupská knihovna v Hradci Králové skrývá ve svých depozitářích nejednu zajímavost a vzácnost. Mezi tištěnými knihami zaujmají výsadní postavení bezpochyby svazky, kterým dali tiskaři život v prvních letech po vynalezení knihtisku. Přestože si je běžný návštěvník vypůjčí stěží, těší se zájmu odborných badatelů. Patří mezi ně i jeden z knihovníků **Martin Janda**, který vytvořil ucelený soupis prvotisků.

Co je to prvotisk?

Prvotiskem rozumíme knihu, která vznikla v období od vynálezu knihtisku (asi v roce 1477) do roku 1500. Jedná se tak o nejstarší tisky. Prvotisku se též říká inkunábule, tento pojem pochází z latinského „in cunabulis“, což značí „v kolébce“. Prvotisky byly takto časově vymezeny poprvé již před polovinou 17. století. Pojem inkunábule pochází zhruba ze stejné doby.

Kolik jich má biskupská knihovna?

V biskupské knihovně, přesněji řečeno v Trautmannsdorfské, se nachází celkem 18 svazků prvotisků. Z toho je 16 svazků v majetku biskupství a dva jsou v knihovně pouze deponovány. Jedním z takovýchto deponátů je bible z roku 1483 z fary v Čenovicích. Celkový počet prvotisků je však 25. Mnohé knihy obsahují totiž přílisky, to znamená, že v jednom svazku mohou být dvě nebo i více samostatných děl.

O jaké prvotisky se jedná? Jsou vzácné, něčím zajímavé?

Sbírka prvotisků zahrnuje knihy teologického charakteru, nalezneme zde několik různých vydání bible,

biblické výklady, filosofická díla a další. Též životopisy svatých, spisy italského humanisty, básníka a spisovatele Francesca Petrarkey, dopisy Eneáše Silvia Piccolominiho neboli papeže Pia II. Drtivá většina knih je tištěných v latině. Nejstarším prvotiskem jsou Životy svatých otců – Vitae sanctorum patrum od sv. Jeronýma. Tato inkunábule pochází asi z let 1478–1479. Za významnou by se dala považovat tzv. Bible kutnohorská, což je druhá česky tištěná bible z roku 1489 (první tištěnou je tzv. Bible pražská). Je to v podstatě jediný český prvotisk, který se v knihovně nachází. Je tu ještě sice Pasionál Jakuba de Voragine, ale ten se zachoval pouze v podobě zlomku – dvou listů nalepených na předšedce jiné knihy. Zajímavou věcí je i pergamenový proužek nacházející se na hřbetě svazku Postily od Mikuláše z Lyry, jímž je hřbet knihy vyspraven. Na pergamenu se nachází zlomek latinského textu, jekož původ lze dle písma datovat do 12. století. Tento zlomek můžeme považovat zatím za nejstarší „písemnost“, která se v knihovně nachází. Není však vyloučeno, že při revizi nebo katalogizaci dalších tisků z Trautmannsdorfské knihovny budou

„Znalost jazyků, umění číst stará písma, to jsou potřebné znalosti pro soupis inkunábulí. Především je ale nutné ozbrojit se notnou dávkou trpělivosti.“

nalezeny další podobné kuriozity. S dovolením bych zmínil ještě jednu zajímavost. V jedné knize jsem našel celkem dlouhý rukopisný zápis pojednávající o zatmění Slunce a Měsíce v roce 1544. Rád bych zde část ocitoval: „Léta od narození Božího 1544. Toho léta bylo 4 zatmění světél nebeských. Nejprve při nastání plného měsíce ledna zatměl se všecek Měsíc feria V [čtvrtek] ráno po Božím uctění na 29. stupni raka při vocasu dračím v hodinu veneris a tak od počátku až do konce stál bezmála 4 hodiny [...]“

Kutnohorská bible je skvostem mezi prvotisky v Biskupské knihovně. Martin Janda s ní zachází skutečně šetrně a něžně. Doslova v rukavičkách. Foto: Tomáš Kubelka

Mají prvotisky ilustrace? Pokud ano, jaké? A známe autory?

Některé prvotisky ilustrace obsahují, např. již zmíněná Kutnohorská bible, která obsahuje výjevy z písma, ilustrace jsou vytvořené formou dřevorezu. Mnohé z nich jsou dodatečně kolorované. Prvotisky z počátku napodobovaly rukopisné kodexy a zachovaly si z nich malované počáteční iniciály, čímž navazovaly na tradici těchto manuskriptů. Často byl tedy vytištěn text s vynechanými místy pro domalování iniciál iluminátorem. Autoři ale známi po většinou nejsou.

Jak se do biskupské knihovny vůbec prvotisky dostaly?

U části prvotisků nacházíme ex libris (což znamená „z knih“; je to znamení vlastníka, jímž si opatroval své knihy, např. papírový štítek s erbem nalepený v knize) biskupa Trautmannsdorfa, podle čehož lze určit,

že tyto knihy pocházejí z jeho daru knihovně. Mnohé knihy obsahují různé vlastnické rukopisné poznámky a vpisky, které nám napovídají, ve vlastnictví kterých osob či institucí se kniha v minulosti nacházela, avšak jak, kdy a proč se do fondu Trautmannsdorfské knihovny dostaly, přesně nevíme. Zajímavé například je, že výše řečená Bible kutnohorská je v rámci fondu knihovny poprvé zmíněna ve výpůjčním katalogu knihovny k roku 1838.

Co vše je potřeba učinit pro soupis prvotisků?

Zejména je potřeba si nastudovat pravidla pro popis prvotisků. Pak je potřeba každou knihu podrobně prostudovat a zachytit všechny skutečnosti, které jsou pro katalogizaci relevantní. Badatel musí knihu podrobně prostudovat, určit všechny zmiňované skutečnosti. Jako všechny

ostatní knihy, tak i prvotisky pak zapisuje do elektronické knihovnické databáze a takto vzniklé záznamy jsou potom přístupné veřejnosti na internetu.

Jaké parametry se hodnotí a uvádějí?

Primárně se musí určit, co je to za dílo a jaký je jeho autor, doba a místo vydání a jméno tiskaře. Naštěstí existují celosvětové katalogy prvotisků (dostupné na internetu, asi nejznámější je německý Gesamt-katalog der Wiegendrucke), díky kterým lze tyto údaje získat. Výhodou je, že mnohé knihovny ve světě mají své prvotisky naskenované a díky tomu je lze porovnávat s našimi exempláři a tím zjistit, o které dílo se jedná. Je nutné zmínit, že prvotisky nemívají zpravidla titulní list a často ani údaj o vydání, využití výše zmíněných pomůcek je tedy nutné. Obecně také při popisu prvotisků platí, že

každý popisovaný exemplář je nutno v těchto katalozích identifikovat.

Dále je nutno popsat vazbu, poškození, dochovanost exempláře (to znamená, zda některé listy nechybí a pokud ano, které). Mnohé prvotisky se dochovaly ve velmi špatném stavu. Mnohé byly restaurovány a u některých dalších by bylo restaurování vhodné. Musíme si též všimnout provenienčních a vlastnických vpisů a dalších čtenářských poznámek.

Jaké dovednosti musí knihovník pro soupis ovládat?

Je nutné mít alespoň základní znalosti latiny (neboť většina prvotisků je tištěna v latinském jazyce), němčiny. Musíte umět přečíst staré písmo (tzn. mít paleografické znalosti), jak tištěné, tak i psané, to kvůli zmíněným četným rukopisným přípiskům. Je třeba si osvojit samotný princip katalogizace, umět hledat a vyznat se v katalozích prvotisků. Knihovník si také musí osvojit základní terminologii obecně užívanou při popisu. A především je důležité ozbrojit se notnou dávkou trpělivosti.

Co Vás přivedlo k tomu udělat soupis prvotisků?

Jelikož patří sbírka prvotisků mezi nejvzácnější a nejvýznamnější součást fondu knihovny, je vhodné a nutné mít o nich přehled.

Jak dlouho Vaše práce trvala?

S přestávkami od podzimu minulého roku. Převážná část knih je již zkatalogizována, chybí asi poslední dva exempláře.

Bude mít soupis nějaké praktické využití? Komu jste tím pomohl a měl jste nějaké pomocníky?

Prvotisky jsme zpracovávali s kolegy Jiřím Navrátelem a Martinou Daškovou. Cenné rady ohledně zpracování a katalogizace inkunábulí jsem získal od odborníků z Národní nebo Strahovské knihovny (Kamil Boldan a Petr Voit). Současně ještě sepisuji odborný článek, který bude o prvotiscích Biskupské knihovny pojednávat a jehož součástí, resp. hlavní částí jejich soupis bude. Tím dostane odborná veřejnost přehled o tom, které prvotisky naše knihovna uchovává. Bude to tedy

příspěvek jak k dějinám knihovny a biskupství, tak i k inkunabulistice, což je věda zabývající se prvotisky. Tím, že prvotisky jsou zpracované, budou přístupné i potenciálním badatelům. *

Lukáš Peška

Martin Janda

Pěťadvacetiletý student doktorského studia oboru Archivnictví na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové současně pracuje jako knihovník na poloviční úvazek v Biskupské knihovně Biskupství královéhradeckého. Mezi jeho koníčky patří historie, zejména dějiny venkova a poddaného lidu. Dále hudba – hraje na varhany, občas doprovází mše svaté v chrámě sv. Mikuláše v Krucemburku, v jeho rodišti a bydlišti, kde je také členem chrámového sboru. V Hradci Králové zpívá v sboru Schola cantus gregoriani pod vedením Jana Lorence.

Vrk čili Frk Ládi Holoubka

BRATŘE OPATE, ASI JE ŠPATNÝ TUNER, ALE TO VÍTE, JE TO PRVOTISK.

Za třešňovou Panenkou Marií. Láká poutníky tři století

Odborná literatura o poutních místech uvádí v královéhradecké diecézi celkem čtyřiačtyřicet mariánských poutních míst. Pravdou je, že řada z nich má spíše lokální charakter. K největším mariánským poutním místům pak patří Hora Matky Boží u Králík, Chlumeck u Luže a **Malé Svatoňovice**. Právě posledně jmenované místo letos prožívá jubilejní třísté narozeniny.

Malé Svatoňovice leží na úpatí Jestřebích hor mezi Náchodem a Trutnovem. Vznik poutní tradice souvisí se zdejší studánkou, však také místní lidé obec nazývají Studánka.

Na počátku všeho stojí nezvyklý trojlístek pramen vody, uschlá třešeň a soška Panny Marie. „V 18. století patřil pozemek kolem studánky usedlosti rolníka Václava Šrejbera. Jednoho dne chtěl umístit do výklenku nad vraty svého statku sošku Panny Marie, ale lidé, kteří chodili okolo ke studánce, ho přesvědčili, aby sošku zavěsil na suchou třešeň nad studánkou. Před sedmi lety třešeň nepřežila krutou zimu a od té doby tam stál jen holý kmen. Sedlák je poslechl a co se nestalo. Za pět dní po vyvěšení sošky došlo k uzdravení epileptika Davida Dröschela ze Slavětína za Radvanicemi. Rok na to, tedy na slavnost na sv. Jana Křtitele 24. června 1716 třešeň na sedmi větvích rozkvetla a na sv. Václava 28. září se na ní červenaly třešně. Tolik praví legenda o vzniku poutního místa v Malých Svatoňovicích,“ říká svatoňovický farář Ladislav Hojný.

Pověst léčivých lázní

Oba zázraky způsobily, že návštěvnost Studánky stoupala, obchodníci

a řemeslníci úspěšně podnikali, brzy se zde usadilo několik rodin a v roce 1737 byly založeny vodoléčebné lázně. Náchodská vrchnost kromě kaple a pozdějšího kostela nechala postavit v místě i lázeňské budovy s vanami a možností ubytování pro hosty. Nejprve prosté dřevěné boudy, později kamenné budovy včetně hostince. Místo získalo pověst léčivých lázní, jejich léčivých účinků a zázračných uzdravení z 18. století.

Koncem 18. století se na Svatoňovicku začalo soustavněji těžit uhlí. Postupný rozvoj dolování konkuroval lázním, ale také přispíval k růstu počtu místních obyvatel a celkovému rozvoji místa. Hornickým a současně i lázeňským lékařem zde byl svého času i Antonín Čapek, otec slavných bratří Karla a Josefa. V období mezi dvěma světovými válkami lázně zanikly, jako poutní místo však Malé Svatoňovice fungují dodnes.

Mariánská studánka má dnes podobu studniční kaple při kostele s vodní nádrží a mozaikovou výzdobou. A dodnes si sem lidé chodí načepovat dobrou pramenitou vodu. Rozbory dokázaly, že je pitná, a to i bez nutnosti převaření. Voda ze sedmipramenné studánky v zimě nezamrzá, má stálou teplotu přibližně 8 °C.

„Soška Panenky Marie s Ježíškem zdobila suchou třešeň. Ta po sedmi letech vypučela, vykvetla a přinesla ovoce.“

Program oslav chystá celá farnost

Oslavy třístých narozenin poutního místa v Malých Svatoňovicích začaly v neděli 1. listopadu 2015 slavnostní bohoslužbou, kterou v poutním kostele Panny Marie Sedmiradostné celebroid biskup Josef Kajnek. Právě 1. listopadu 1715 totiž došlo k potvrzenému uzdravení Davida Dröschela. Zahájení jubilea přilákalo do Malých Svatoňovic hojný počet věřících. Silný zážitek si poutníci odnesli zejména ze závěrečné části promluvy biskupa Josefa – ze svědectví o uzdravení Jaroslava France ze smrtelné nemoci v roce 1951. Příběhem Jaroslava France totiž jasně vynikla

K výbavě kostela patří i několik oblečků pro milostnou sošku. Najdeme mezi nimi šatičky s třešňovými, ale i lidovými nebo secesními motivy. Foto: Tomáš Kubelka

paralela s příběhem o uzdravení Davida Dröschela v roce 1715 vodou ze svatoňovické studánky, který stál na počátku poutí do Malých Svatoňovic.

Oslavy třístého jubilea potrvají v Malých Svatoňovicích po celý letošní rok. Na přípravě se podílela celá farnost. „Být duchovním správcem poutního kostela je pro každého kněze velkou ctí, ale vyžaduje i velkou dávku zodpovědnosti. Pastorační péče o poutníky totiž vyžaduje trpělivou pozornost a vnímavost," říká P. Ladislav Hojný s tím, že nejvíce poutníků navštěvuje Malé Svatoňovice o mariánských svátcích, o prvních sobotách v měsíci a o májových v květnu. „Postupně se vytváří tradice skupinových poutí. Pestré spektrum návštěvníků zachycuje nedávno obnovená poutní kronika. K nejzajímavějším patří například zápis poutníků z Austrálie," pokračuje Hojný.

Do péče o poutníky je možné zahrnout také i celý jubilejní rok.

„Na přípravě programu se angažují prakticky všichni farníci společně se správou obce," dodal Hojný.

Získejte odpustky

Při příležitosti prožívání jubilejního roku udělil královéhradecký biskup Jan Vokál pro období od 1. listopadu 2015 do 28. září 2016 milost částečných odpustků pro farní a poutní kostel Sedmi radostí Panny Marie v Malých Svatoňovicích za dodržení těchto podmínek: návštěva kostela s modlitbou Otče náš a Věřím v Boha, přijetí svátosti smíření, přijetí svátého přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce.

Jelikož je zmíněný kostel diecézní poutní svatyní, lze v něm získat i plnomocné odpustky při návštěvě tohoto místa, když se věřící zbožně pomodlí Otče náš a Věřím v Boha o titulární slavnosti (hlavní pouť 15. srpna 2016 nebo následující neděli);

jedenkrát za rok o dni, který si zvolí sám věřící; pokaždé, když se účastní společné pouti, která se na tomto místě koná. K získání plnomocného odpustku je přitom nutno splnit tři obvyklé podmínky: přijetí svátosti smíření, přijetí svátosti přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce.

Věřící kněžna

Vraťme se ještě jednou do minulosti. Věhlas studánky přiměl majitelku náchodského panství, pod které Malé Svatoňovice patřily, kněžnu Annu Marii Viktorii Piccolomini vystavět barokní kapli a později, když už kapacitně nestačila, poutní kostel. Dne 30. května 1734 byl vysvěcen ke cti Sedmi radostí Panny Marie a soška byla umístěna na hlavní oltář. Literární zpracování svatoňovických poutí nalezneme i v Babičce Boženy Němcové. Hlavní pouť se tu koná v neděli po 15. srpnu, tedy po slavnosti Nanebevzetí Panny Marie. *

Lukáš Peška

V kapličce za kostelem vyvěrá sedm vodních pramenů. Vodu lidé považují za léčivou a dodnes si ji stáčíjí domů. Foto: Tomáš Kubelka

Program jubilejního roku v Malých Svatoňovicích

PRVNÍ SOBOTY V MĚSÍCI

Mše svatá s uctíváním milostné sošky Panny Marie Svatoňovické
kostel Sedmi radostí Panny Marie v 8.30
2. 4., 7. 5., 4. 6., 2. 7., 6. 8., 3. 9., 1. 10., 5. 11., 3. 12.

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI V NEDĚLI

promluva, litanie, uctívání milostné sošky Panny Marie
kostel Sedmi radostí Panny Marie v 17.00
1. 5., 8. 5., 15. 5., 22. 5., 29. 5.

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

17. dubna v 17.00

NOC KOSTELŮ

10. června - Historie a budoucnost poutního místa

POUTNÍ SLAVNOST

15. srpna - mše svatá s uctíváním milostné sošky Panny Marie Svatoňovické v 8.30 a 18.00

DIECÉZNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ

20. srpna 2016 (program se upřesňuje) - mše svatá v 11.00 - celebruje Mons. Jan Vokál, biskup královéhradecký

POUTNÍ NEDĚLE

21. srpna - mše svatá s uctíváním milostné sošky Panny Marie Svatoňovické v 8.30, 10.30, 14.00

DĚKOVNÁ POUŤ ZA ZAKONČENÍ JUBILEA

2. října - mše svatá v 15.00 - celebruje Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský

PŘÍLEŽITOST K ZÍSKÁNÍ ODPUSTKŮ

Pravidelné mše svaté:
úterý a čtvrtek v 18.00, neděle v 10.30

Více na www.msvatonovicekostel.cz
Kontakt: ladhoj@gmail.com, tel.: 723 229 384

Velikonoce v katedrále Svatého Ducha

Katedrála Svatého Ducha v Hradci Králové se ve Svatém týdnu, počínaje Květnou nedělí a nedělí Zmrtvýchvstání konče, otevřela nebývale velkému počtu věřících i lidí, kteří do chrámového interiéru zavítají příležitostně jen o Velikonocích či Vánocích. Přišli rozjímat, zpovídat se, pobýt u Kristova hrobu a následně oslavit Spasitelovo vzkříšení. Jaké byly **Velikonoce v katedrále** si přečtěte v následujícím příspěvku.

Květnou nedělí 20. března začal Svatý týden. Věřící se sešli v kapli sv. Klimenta, hlavního patrona královéhradecké diecéze, ve které biskup Jan Vokál požehnal ratolesti. Průvodem se pak lid s kněžími vydal do katedrály Svatého Ducha. Podle biblického předobrazu vjezdu Ježíše do Jeruzaléma jel v čele průvodu chlapec na hnědém oslíku. V rukách poutníků mohli přihlížející spatřit nejen větvičky jivy, čili známé kočičky, jak bývá v krajích českých obvyklé, ale i palmové ratolesti. Průvod symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě. Tuto myšlenku vydvihuje zvláště žehnací modlitba nad ratolestmi: „... požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem.“ Květná neděle tak spojuje Kristův královský triumf a oslavu jeho utrpení v jedno.

Dotek Kristova milosrdenství

Při Bohoslužbě slova věřící vyslechli pašije z pera evangelisty sv. Lukáše. Z jeho textu o posledních okamžicích života Ježíše Krista pak při homilii vycházel biskup Jan. I v Lukášově textu našel paralelu k letošnímu Svatému

roku milosrdenství, a sice Kristovo milosrdenství vůči Petrovi, který, ač prohlašoval, že s Mistrem půjde třeba i na smrt, třikrát ho zradil. Biskup Jan poukázal na Ježíšovo soucítění a „nádherné lidství“. „Bůh neustále hledí do našeho srdce a vidí jej. On vidí a čte každou naši i nevyslovenou myšlenku a úmysl. Neustále zkoumá naši duši, je všudypřítomný. Ne proto, aby nás přistihl při zlém, ale proto, aby v našem srdci znovu našel svůj obraz a lásku. Viděli jsme, jak reagoval na Petrovo trojí zapření. Obrátil se na něj, pohlédl mu do očí – ne proto, aby ho odsoudil, ale aby mu ukázal, že ho to bolí, aby v něm probudil kousek svědomí, lásku, soucit. Aby v něm vzbudil lítost a přivedl ho k obrácení. Petr vyběhl a hořce se rozplakal. Kristus se ho právě dotkl svým milosrdenstvím, aby ho obrátil, změnil. Stejně tak si přeje dotknout se svým milosrdenstvím každého z nás,“ zakončil svoji promluvu biskup Jan Vokál.

Svatý týden jako vrchol postní doby

Květnou nedělí jsme vstoupili do Svatého týdne, vrcholu postní doby, po němž následují Velikonoce. Po Květné nedělí prožijeme Modré pondělí, Šedivé úterý, Škaredou stře-

du a Zelený čtvrtek, který je prvním dnem třídní, kdy se připomíná Kristovo utrpení a vzkříšení.

Pospolitost kněží s biskupy

Na Zelený čtvrtek se v hlavním chrámu diecéze konaly hned dvě bohoslužby. Při dopolední, zvané Missa Chrismatis, přijeli s biskupy Janem Vokálem a Josefem Kajnekem slavit eucharistii kněží z celé diecéze. Při bohoslužbě biskup Jan posvětil svaté oleje a kněží obnovili svůj kněžský slib. Jako každý rok se bohoslužba těšila velké účasti diecézního kléru, službu u oltáře přijalo téměř sto ministrantů. Po mši svaté se kněží sešli se svými biskupy na společném agapé.

Obřadu se zúčastnil i nedávno jmenovaný druhý plzeňský biskup a stávající generální sekretář České biskupské konference Tomáš Holub, který z královéhradecké diecéze pochází. „Děkuji za možnost slavit s vámi dnešní mši svatou. Zamíloval jsem si královéhradeckou diecézi, ze které pocházím, pro kterou jsem pracoval jako generální vikář a kterou považuji za svůj domov. Dnes si připadám, jako kdybych svůj domov pomyslně opouštěl. Chtěl bych vás poprosit, abyste mne modlitbami provázeli do mého

Na Květnou neděli požehnal biskup Jan Vokál palmové ratolesti. Stalo se tak v kapli sv. Klimenta. Foto: Martin Weisbauer

nového domova, kterým bude Plzeň a plzeňská diecéze," řekl na závěr bohoslužby Tomáš Holub.

Zeleným čtvrtkem začalo triduum

S večerem na Zelený čtvrtek přichází velikonoční třídení (triduum), které zahrnuje ještě Velký pátek a Bílou sobotu.

Třídení představuje vrchol liturgického roku, neboť obsahuje ústřední bod křesťanské zvěsti: vykupení lidstva skrze oběť Ježíše Krista za hříchy člověka a jeho vítězství nad smrtí v události zmrtvýchvstání.

Večerní mši svatou sloužil biskup Jan jako památku na poslední večeři Ježíše Krista s apoštoly. Součástí bohoslužby byl také obřad umývání a líbání nohou. Biskup Jan při

něm umyl po Kristově vzoru nohy dvanácti mužům. Obřad mytí nohou následoval po homilii. Na důkaz, že je kněz v následování Krista tím, kdo slouží, vykonal biskup Jan celý obřad vkleče na znamení pokory.

V kázání biskup Jan navázal na vlastní homilii při dopolední Missa Chrismatis, s tím, že Petr si nejprve nechtěl nechat od Ježíše umýt nohy. Když mu ale dal Mistr příklad, aby tak jak on jim i oni sloužili druhým, nepotřebuje se bránit umytí nohou. „Co však potřebuje a co potřebuje každý z nás, je naučit se s touto nepochopitelnou Boží láskou žít. Žít tak, abychom ji zdarma dokázali přijímat a potom také rozdávat. Právě v tom spočívá poučení této krásné pasáže Janova evangelia: přijmout Boží lásku zároveň znamená stát se touto láskou pro druhé. I my jsme však až příliš často

v Petrově situaci - bráníme se přijetí Božího milosrdenství, a navenek zdůrazňujeme, jak jsme malí a nehodní, ale potom nezdědka býváme o to připravenější Krista zapřít a opakovaně zapírat svým hříchem. Vždyť každý hřích je zapřením Boha. Drama a tragičnost hříchu pochopíme jedině se zrakem upřeným na kříž. A když potom přijmeme Boží lásku, když se přestaneme bránit tomu, aby nás pozvedala a proměňovala, budeme jednou i my - skrze Kristův kříž - mít s Petrem a celou církví, která se o něho jako o sloup opírá, účast na jeho slávě v nebesích," uvedl biskup Jan.

V tichosti a pokoře

Následující den, o Velkém pátku, dnu smutku, ticha, rozjímání a přísného postu, se v katedrále Svatého

Svaté oleje biskup Jan posvětil na Zelený čtvrtek při dopolední mši, které se říká Missa Chrismatis. Účastní se jí všichni kněží. Foto: Jiří Bittner

Ducha uskutečnily večerní obřady na památku utrpení Ježíše Krista. Předsedal jim opět královéhradecký biskup Jan Vokál.

V první části obřadů, při Bohoslužbě slova, opět zazněly pašije, tentokrát podle evangelisty sv. Jana. Po homilii, které se ujal generální vikář Biskupství královéhradeckého Josef Socha, a po prosbách, začal obřad uctívání Svatého kříže. Jako první se kříži poklonil biskup Jan. Bez ornátu, bez pokrývky hlavy a bos. Po svatém přijímání obřady v tichosti skončily.

Velikonoční křest

Svatý, nebo též pašijový týden a svaté triduum vyvrcholilo velikonoční vigilií na Bílou sobotu, vigilií neděle Zmrtvýchvstání.

Na Bílou sobotu požehnal biskup Jan Vokál oheň, který symbolizuje světlo Kristova vzkříšení, a velikonoční svíce - paškál.

Mše svatá začala po západu slunce u kříže před katedrálou Svatého Ducha, do které se následně věřící vypravili v průvodu. Katedrálu, osvětlenou jen světlem svící, rozezněl hlas generálního vikáře Josefa Sochy, který zazpíval slavnostní velikonoční chvalozpěv Exultet. Biskup Jan pak posvětil vodu v katedrální křtitelnici a následně pokřtil pět katechumenů. Pětici pokřtěných tvořili katechumeni ze třech diecézí – tři z královéhradecké a po jednom z českobudějovické a pražské. Všichni současně přijali svátost křesťanské dospělosti – biřmování.

Kristus - jediný cíl života

První velikonoční mši svatou odsloužil diecézní pontifik o Hodu Božím velikonočním. Velikonoce potvrzují dalších padesát dní, až do Slavnosti Seslání Ducha Svatého, známé jako Letnice. Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Aleluja.

„Všem vám ze srdce žehnám, aby vás tyto svátky přiblížily k vznešenému cíli a jedinému smyslu našeho života - Ježíši Kristu. A slavení eucharistie nechtě vám k tomu je prostředkem a posilou,“ popřál k začínajícím Velikonocům všem královéhradecký biskup Jan Vokál. **Velikonoce v katedrále obrazem na str. 16 a 17. Foto: Tomáš Kubelka.** Více na www.bihk.cz.✱

Lukáš Peška

Velikonoce - čas vděčnosti

Zamyšlení P. Ladislava Hojného

Malé Svatoňovice - mariánské poutní místo v severní části naší diecéze si v tomto roce připomíná 300 let od svého vzniku. Zdejší kostel nevyniká monumentální architekturou. Jedinečnost poutního místa spočívá v jeho neobvyklé dedikaci Sedmi radostí Panny Marie. Důvody tohoto zasvěcení vysvětluje historický spis Davida Antonína Nývlta z r. 1736. Vypráví o vděčné radosti mnoha vyslyšených a uzdravených poutníků u sedmiramenné studánky a sošky Panny Marie na suché třešni, která po sedmi letech opětně rozkvetla a na sedmi ratolestech vydala plody.

Úcta k radostem Panny Marie je však mnohem starší. Její počátky můžeme vystopovat už ve středověkých hymnech z 12. století. Z našeho pohledu je pak zajímavým dokumentem Hradecký rukopis ze 14. století, objevený Josefem Dobrovským v Hradci Králové. Krom jiného obsahuje i veršovanou skladbu opěvující radostnou Matku Boží.

Nejvýznamnějším šířitelem úcty k radostem Panny Marie se stal řád františkánů. V jejich sedmiradostném růženci byl stanoven počet a obsah událostí považovaných za radosti Matky Boží. Číslo sedm je symbolem naplnění a dokonalosti. Tuto františkánskou podobu radostí Panny Marie znázorňují fresky i v malosvatoňovickém kostele: andělovo zvěstování, návštěva u Alžběty, Ježíšovo narození a klanění mudrců, představení dítěte v chrámu, nalezení dvanáctiletého Ježíše, setkání se vzklíšeným Kristem a nakonec nanebevzetí se slavnou korunovací.

Pramenem rozjímání o radostech Panny Marie je chvalozpěv Magnificat. Maria, dívka z Nazareta, poznává jak „veliké věci jí učinil ten, který je mocný“, raduje se z nich a velebí dílo Boží milosti, které se promítá do všech událostí jejího života.

Zasvěcení svatoňovického poutního kostela plně souzní s atmosférou velikonoční doby. Je to padesátidenní ozvěna radostné zvěsti o vítězství Božího Syna, který se stal člověkem, dal za nás svůj život, přemohl zlo i smrt a otevřel nám bránu věčného života. Čas velikonoční doby nám umožňuje, abychom i my poznali „jak velikou věc s námi učinil Hospodin“ a dokázali se z této úžasné skutečnosti radovat.

Ve svahu nad poutním kostelem se nachází Mariánský sad. Lesopark s kapličkami Sedmi radostí, křížovou cestou a Božím hrobem je místem ke ztišení a modlitbě. Každý, kdo zde koná pobožnost křížové cesty prochází mezi kaplemi, které představují radostné události života Matky Boží.

Ten, kdo chce rozjímat o Sedmi radostech Panny Marie, mívá zastavení křížové cesty, která připomíná její největší a nehlubší bolesti. Obě cesty, radostná i ta křížová, se zde navzájem několikrát protínají. I v našem životě dochází k prolínání radosti a smutku. V každém okamžiku nás však doprovází ta, která poznala a prožila plnost radosti i bolesti. Na konci zdejší křížové cesty stojí kaple Božího hrobu. Cesta zde však nekončí, ale pokračuje dál a zavede nás až na vrchol Jestřebích hor. Ani náš život nekončí hrobem, ale směřuje ke svému naplnění v dokonalé a věčné radosti.

Foto: Tomáš Kubelka

Foto: Martin Weisbauer

Kněží přijeli do Hradce Králové na diecézní pouť

HRADEC KRÁLOVÉ – V hlavním městě královéhradecké diecéze se uskutečnila třetí Diecézní kněžská pouť. Přes padesát kněží přijelo na společné setkání s biskupy Janem a Josefem. „Jednalo se o pouť duchovně spojenou se Svatým rokem milosrdenství k Bráně milosrdenství v katedrále Svatého Ducha a současně do kostela Nanebevzetí Panny Marie, který si v letošním roce připomene 350 let své existence,“ uvedl důvody konání poutě v Hradci Králové biskupský vikář pro pastorační Jan Linhart.

Do hlavního města královéhradecké diecéze se kněží začali sjíždět již 29. února odpoledne. Čekala je totiž společná bohoslužba a nešpory v kostele Nanebevzetí Panny Marie, kdy mši svatou celebroid biskup Josef Kajnek, a následně posezení s biskupem Janem Vokálem.

V hlavní den diecézní poutě, úterý 1. března, otce čekal dopolední přednáškový cyklus na biskupství. Po ranních chválách v biskupské kapli přednesl na téma milosrdenství a svátost smíření duchovní promluvu P. Antonín Krasucký, OP z Olomouce. Po ní se kněží rozdělili do skupinek a poslechl si příspěvky P. Krasuckého o Svátosti smíření podle sv. Jana Pavla II., Davida Boumy o Možnosti soužití křesťanství a islámu a s Martinem Rechtorikem si prohlédli biskupskou knihovnu a kostel Nanebevzetí Panny Marie.

Diecézní kněžskou pouť zakončila společná pontifikální mše svatá v katedrále Svatého Ducha, kterou sloužil královéhradecký biskup Jan Vokál. Na začátku mše svaté kněží prošli Svatou branou milosrdenství. V homilii se biskup Jan Vokál zaměřil především na Boží milosrdenství a odpuštění, témata, která silně rezonují v právě probíhajícím Svatém roce milosrdenství. „Pokora a lítost nad hříchy otevírají dokořán brány Božího milosrdenství. A to vede i nás k milosrdenství vůči druhým,“ zahájil svoji promluvu nejvyšší diecézní pastýř. „Svatý rok milosrdenství nám připomíná důležitou věc: Bůh je velmi blízko člověku. Mnohem blíže než si uvědomujeme. Právě v tom spočívá jeho milosrdenství: skrze Krista se dnes, v novozákonní době, již nemusíme dovolávat Boha vzdáleného a nedostupného. Jeho odpuštění je nám darováno osobně a bezprostředně v Ježíši Kristu,“ řekl biskup Jan Vokál a pokračoval: „Bůh na nás nezapomíná – skrze Krista a v Duchu Svatém – nezapomíná, že na nás myslí dokonce více než my na něho. Tak tomu bylo jistě vždycky, Kristus však zrušil propast hříchu, kterou se člověk od Boha oddělil.“

V další části kázání poukázal biskup Jan na podíl každého z nás pro šíření milosrdenství. „Boží milosrdenství máme uskutečňovat a rozhojňovat i my ve svém, každodenním jednání. Postoj toho, kdo Boží milosrdenství přijímá, se musí ztotožňovat s postojem toho, kdo milosrdenství ve světě prokazuje svým bližním. To je i otevřenost se vůči odpuštění,“ sdělil biskup Jan a skončil apelem na duchovní: „Jubileum milosrdenství, které prožíváme, má právě tento dvojitý hlavní význam. Nejenže – skrze lítost a obrácení – dokořán otevírá brány Božího milosrdenství směrem k nám, ale také nás burcuje k milosrdnému jednání. K laskavému a shovívavému přístupu k druhým, který Pán zvláště očekává od pastýřů svého lidu, kněží – svých nejbližších služebníků a nejdůvěrnějších přátel a správců jeho pokladnic.“ Fotogalerie je na www.bihk.cz (peš)

Iniciativa 24 hodin pro Pána lidi oslovila

HRADEC KRÁLOVÉ – Farnosti se v pátek 4. března připojily k výzvě papeže Františka 24 hodin pro Pána. Ve Vysokém Mýtě mnozí, kteří v pozdních pátečních hodinách zavítali do kostela sv. Vavřince, měli jedinečnou možnost objevit Pána „v novém světle“. Kostel byl plně ponořen do tmy, osvětlovaly ho pouze svíčky a v centru byla Nejsvětější svátost. V poklidné atmosféře mnozí využili svátosti smíření či setrvali v tiché modlitbě a meditaci. Během večera kostel navštívilo asi 80 lidí, kteří sem našli cestu také díky průvodcům, kteří na zbloudilé návštěvníky města čekali již u fary, aby je do kostela pozvali. Poděkování patří všem, kteří se během večera o návštěvníky starali a byli jejich „průvodci na cestě za Pánem Ježíšem“. Mnozí návštěvníci byli na adoraci přítomni úplně poprvé a dle ohlasů a výrazu jejich tváře, když z kostela odcházeli, byli zasaženi Ježíšovou přítomností a milostí.

Farnost ve Vrchlabí připravila Den pro Pána. Zahájení této iniciativy se konalo v kostele sv. Vavřince modlitbou křížové cesty, na kterou navazovala asi dvacetiminutová adorace. Od počátku roku se ve vedení pravidelných adorací při prvním pátku střídají zástupci různých farních skupin, tentokrát se do programu zapojili hlavně muži spojení se službou kostelníků. Pak začala adorace ve zdejší farní kapli. Přihlásil se dostatek zájemců, aby zde mohli 24 hodin adorat až do sobotního večera, kdy všem přítomným místní duchovní správce požehnal.

„Jsem rád, že se tato modlitební aktivita u nás ve farnosti uskutečnila,“ řekl P. Jiří Šlégr a dodal: „Původně jsem myslel, že čas na adoraci vymezíme na páteční večer a sobotní dopoledne, ale zájem ze strany farníků umožnil naplnit celých čtyřadvacet hodin. Jsem si jistý, že právě tímto způsobem se upevňují základy farního společenství.“ (peš)

Dětská křížová cesta v kostele Božského Srdce Páně

HRADEC KRÁLOVÉ – Křížová cesta o třetí postní neděli patřila v královéhradeckém kostele Božského Srdce Páně dětem. Zapojily se do ní aktivně. „Během postní doby připravují křížové cesty jednotlivé skupinky farníků a každý rok je vždy jedna určená pro děti. V letošním roce jsme ji pojali jako hranou a děti jsme do ní zapojili,“ řekla za organizátory Lenka Polívková. Na sehrání křížové cesty se tak podílela asi dvacítká dětí. Jednalo se o hru, kterou provázela vypravěč a malí farníci převáděli v zapůjčených kostýmech mluvené slovo do pohybové řeči. Závěrečnou tečku udělal za křížovou cestou společný zpěv. Ohlasy rodičů a dětí potvrdily, že se hraná forma připomínky posledních okamžiků života Ježíše Krista vydařila. Fotogalerie na www.bihk.cz (peš)

Sv. Josefa oslavili v kapli v Hřebči. Chtějí ji opravit

HŘEBEČ – Na Slavnost sv. Josefa se sešli desítky poutníků v kapli v Hřebči s pamětníky, kteří vzpomínali na dobu, kdy byla pravidelně navštěvována. Na mši svatou, kterou celebroidl P. Pavel Dokládala, farář z nedalekého Kocliřova, přijely také mladé rodiny z hnutí Fatimského apoštolátu a v mimořádně pozeňnané atmosféře probíhalo i jejich celé víkendové setkání. Po mši svaté poutníkům přišlo v chladném počasí vhod výborné agapé.

„Kaple svatého Josefa nad Hřebčským tunelem se stává místem, které bychom rádi ve spolupráci s obcí i s jinými subjekty nejen opravili, ale také poté nabídli k využití, jako místo s víceúčelovým zaměřením. Jedná se o vstupní bránu z Čech do Moravy a obráceně. Hřebč tvoří hranice mezi Čechy a Moravou. V první fázi Památkový úřad schválil výměnu a realizaci nových oken v kapli,“ řekla Hana Francáková z Českomoravské Fatimy v Kocliřově. Fotogalerie na www.bihk.cz (peš)

Ve Vrchlabí si vyrobili Svatou bránu milosrdenství

VRCHLABÍ – V rámci prožívání Roku milosrdenství připravila Římskokatolická farnost Vrchlabí pro farníky i hosty symbolickou vrchlabskou Bránu milosrdenství. Brána se nachází v kostele sv. Vavřince a má připomínat (samozřejmě ne nahrazovat) ta skutečně posvátná místa vyhlášená biskupy ve všech diecézích. Smyslem té vrchlabské je pomoci těm, kdo se do jejího vytváření zapojí, žít – jak si to přeje papež – podle milosrdenství.

Symbolickou Bránu milosrdenství bude postupně tvořit 8 stavebních kamenů zaměřených každý měsíc vždy na jedno téma, v únoru to byla např. modlitba a v březnu půst. Vzadu v kostele mají přichozí k dispozici lístky s inspiracemi (úkoly) na konkrétní skutky týkající se hlavní myšlenky celého měsíce. V únoru si mohli lidé například vytáhnout lístek s úkolem: „Přečtu si kousek z Písma svatého a vyberu si větu na den.“ Kdo si nějaký lístek vybere (každý měsíc jich bude vždy pět druhů v různých barvách – na každý týden jeden) a vykoná daný úkol, může následující neděli nalepit květ patřičné barvy (podle barvy lístku s úkolem) na stavební kámen, který se právě v tomto měsíci zdobí a děti jej nosí při obětním průvodu k oltáři. S každým kvádrem souvisí také citát, který děti přítomné na nedělní mši svaté přinášejí k oltáři a tam jej správně sestavují.

Bránu milosrdenství pomáhají při pravidelných bohoslužbách stavět i lidé v místním Domově pro seniory, a tak nejen ve vrchlabském kostele sv. Vavřince, ale i v celé farnosti se může zapojit každý, děti i dospělí, domácí i hosté. Milosrdenství má zde tedy otevřenou bránu, která se bude dotvářet až do listopadu. (Jiří Šlégr)

Sbírka Kola pro Afriku v Hlinsku shromáždila desítky kol

HLINSKO – Římskokatolická farnost Hlinsko uspořádala v pořadí druhou sbírku Kola pro Afriku. Sbírka se uskutečnila ve druhém březnovém týdnu. Pořadatelé od 64 dárců shromáždili v tamní Orlovně 143 kol, množství náhradních dílů a příleb. Z Hlinska kola putují do Heřmanické věznice, kde je vězni opraví a zkompletují.

Další cesta povede do Gambie především tam, kde děti mají do školy z domova vzdálenost delší než deset kilometrů. „Rodiče je z důvodu střetu s nebezpečnými zvířaty odmítají posílat do školy. Kolo tak pro ně znamená v podstatě šanci na vzdělání,“ říká Ladislav Kovárník, který sbírku uspořádal s dobrovolníky z Chlapského společenství společně se Štěpánem Netolickým a Křištofem Ptáčkem ze Společenství mládeže Římskokatolické církve v Hlinsku. Nej kvalitnější horská kola pak dostanou správci parků v Čadu a Kamerunu jako pomůcku při ochraně ohrožených zvířat, především slonů, před pytláky. (peš)

Foto: Josef Časlavka

Maturanti dostali bibli. Od Gedeonů

SKUTEČ – Studenti maturitního ročníku gymnázia ve Skutči dostali jako dárek bibli. Přinesli jim ji členové východočeské pobočky Mezinárodního svazu Gedeonů.

Rozdávání bible mezi širokou veřejnost patří mezi hlavní činnost Mezinárodního svazu Gedeonů. Jeho členové se aktivitám věnují na dobrovolné bázi bez nároku na honorář. „Na území Královéhradeckého kraje rozdáváme bibli již dva roky. Navštěvujeme například biskupské gymnázium v Hradci Králové nebo Evangelickou akademii v Náchodě. Svoji činnost chceme rozšířit také do sousedního Pardubického kraje a Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči se tak stalo prvním církevním školským zařízením na jeho území,“ uvedl vedoucí východočeské pobočky neziskové organizace Gedeoni ČR Jaroslav Bajer.

Gedeoni studentům přinesli ekumenický překlad bible, obsahující Nový zákon, žalmy a Přísloví. Současně maturanty upozornili na možnost legálního stažení bible v podobě audio knihy z webu Bible21.cz. „Jsme přesvědčeni, že možnost legálního stažení audioverze Bible21 je vhodným obohacením nabídky tištěné verze bible,“ řekl Jaroslav Bajer, kterého potěšil zájem skutečských studentů. „Mají-li se studenti seznámit s biblí, lépe ji, podle našich zkušeností, přijímají vždy od někoho mimo školu než od samotných pedagogů,“ doplnil Bajer.

Vedení skutečského gymnázia si spolupráci s Gedeony pochvalovalo. „Určitě není od věci, aby se naši studenti seznámili s biblí a tato forma byla zajímavá,“ sdělila ředitelka školy Dagmar Kučerová s tím, že na další návštěvě se s Gedeony škola jistě domluví.

Mezinárodní svaz Gedeonů je společenstvím křesťanů, kteří jsou členy protestantských církví. Organizace byla založena v roce 1899 v USA. V České republice Gedeoni bibli rozdávají již více jak dvanáct let a každý rok rozdají okolo dvou a půl tisíce výtisků. Fotogalerie na www.bihk.cz. (peš)

Foto: archiv Gedeoni ČR

V Jaroměři uloží ostatek sv. Faustyny

JAROMĚŘ – Kostel sv. Mikuláše v Jaroměři se dočká nového ostatku - relikvie největší apoštolky Božího milosrdenství svaté sestry Faustyny Kowalské.

„Relikvii největší apoštolky Božího milosrdenství svaté sestry Faustyny Kowalské obdržela jaroměřská farnost při příležitosti Svatého roku milosrdenství díky laskavosti Generální Kongregace Sester Matky Božího Milosrdenství v Krakowie-Łagiewnikach, a zároveň se souhlasem královéhradeckého biskupa Jana Vokála. Jedná se o relikvii prvního stupně – ex ossibus – z kosti,“ říká administrátor farnosti Jerzy Stanisław Zięba, MSF a dodává, že farnost pořídila také portrét sv. Faustyny, který namaloval akademický malíř Wojciech Bednarek z Łodzi.

„Na osobní přímělu svaté sestry Faustyny budeme moci hlouběji a užitečněji prožívat Svatý rok milosrdenství. Pro příští pokolení se stane relikvie věčnou památkou na tento mimořádný jubilejní rok. Současně bude neustálou výzvou a připomínkou, že stojí za to odevzdat svůj život Bohu a doufat v jeho milosrdenství, které trvá navěky,“ uvedl jaroměřský duchovní správce Jerzy Stanisław Zięba, MSF.

Slavnostní posvěcení obrazu a uložení ostatku se bude konat druhou velikonoční nedělí, na svátek Božího Milosrdenství, 3. dubna 2016 v 10.00. Obřadu se ujme opat želivského kláštera Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem. (peš)

Setkání mládežníky „napumpovalo“

HRADEC KRÁLOVÉ – Hradec Králové hostil o Slavnosti sv. Josefa Diecézní setkání mladých. Celodenní program zahájil komponovaný pořad v sále hradecké Filharmonie. „Náplň letošního setkání jsme věnovali milosrdenství,“ uvedla Marie Sejkorová, vedoucí Diecézního centra pro mládež.

Velký zájem mezi účastníky vyvolal „kulatý stůl“. Hosté P. Tomáše Hoffmanna, ředitele Diecézního centra života mládeže Vesmír v Deštném v Orlických horách, vydávali svá životní svědectví o přijatém i prokázaném milosrdenství.

Odpolední část mládežnického setkání nabídla přednášky a diskuzi v tématických skupinách. Podle deseti skutků milosrdenství si zájemci mohli vybrat z desítky skupin na téma „Boží jméno je milosrdenství“. Kromě nich se ale mohli seznámit také se zázemím Studia Vojtěch Radia Proglas, pomyslně navštívit Etiopii či si sousedsky popovídat s mladými věřícími ze sousední polské svídnické diecéze. A ti, kteří chtěli protáhnout tělo, vyzkoušeli hru Dreamgame či Street jazz.

Před závěrečnou mší svatou pak účastníky naladila do duchovní roviny křížová cesta městem, zaměřená na bolesti dnešního světa. Poslední zastavení před katedrálou Svatého Ducha shromáždilo poutníky před Svatou branou milosrdenství. Mnozí z nich jí prošli vůbec poprvé.

Diecézní setkání mládeže zakončila mše svatá, kterou celebroval královéhradecký biskup Jan Vokál za koncelebrace světícího biskupa Josefa Kajneka a generálního vikáře Josefa Sochy. Protože se setkání konalo o Slavnosti sv. Josefa, snoubence Panny Marie, věnoval biskup Jan homilii rodině a situacím, v nichž nám může být pěstoun Ježíše Krista vzorem. Více a fotogalerie na www.bihk.cz (peš)

Pouť Ve šlépějích Ježíšových

SVATÁ ZEMĚ – Svatá země se stala cílem pouti českých a moravských poutníků, kterou do kolébky křesťanství vedl ve druhém březnovém týdnu královéhradecký biskup Jan Vokál. Hned na začátku navštívili poutníci Káni Galilejskou, kde manželské páry před biskupem Janem obnovili manželský slib. „Zážitkem byla návštěva Kafarnau, synagogy a Petrova domu, místa nazvaného Mensa Christi, Tabgha, kde došlo k zázračnému nasycení, také Hory Blahoslavenství, betlémské Baziliky Narození Ježíše Krista, stejně jako plavba po jezeru Genezaret,“ popisuje další průběh pouti Hana Frančáková z královéhradeckého Poutního centra a dodává, že možnost osobně se dotýkat míst, kde se narodil, žil, působil, zemřel i vstal z mrtvých Ježíš Kristus, byla požehnáním.

„Jedním z hlavních sloupů naší křesťanské víry je Písmo svaté – Bible, které má dva autory. Jedním je člověk – svatopisec, který sepisuje události, např. typicky evangelista ze života Ježíše, tak, jak on je zachytil, jak on jim porozuměl, tak, jak on zachytil jejich poselství, které chce předat dál. Druhým autorem, tím důležitějším, je sám Bůh, který svatopisce tzv. inspiruje podle své božské vůle. Proto je Písmo tak výjimečné a nesrovnatelné s ostatními literárními žánry. Je nutné je číst a přijímat ve víře. Domnívám se, že mnohé pasáže Písma daleko lépe pochopíme, když budeme znát prostředí, do něhož byl svatopisec zasazen. S tím se seznámíme daleko lépe právě návštěvou Svaté země. Vždyť dějiny drtivě většiny Starého i Nového zákona se odehrály právě zde, ve Svaté zemi. Jsem přesvědčen, že je přáním každého křesťana navštívit právě ta místa, kde žil Abrahám, Izák a Jakub, ale i Mojžíš, David, Šalamoun, a zejména místa, kde žil a působil Pán Ježíš a Svatá Rodina. My, jako poutníci, máme přímo na místě možnost do partikularit zdejší země trochu pronikat. A potom, kdykoliv budeme slyšet, číst, meditovat či hlásat Slovo Boží, můžeme mu rozumět v širších souvislostech. I to je obohacení křesťana putujícího do Svaté země,“ řekl královéhradecký biskup Jan Vokál.

Že řada poutníků chápala pouť jako duchovní obnovu a jako životní exercicie dosvědčuje svědectví Aleše Renáta z farnosti Bystré u Poličky. „Byla to pro mě těžká cesta – cesta o mě. Ale taková má být pouť. Bůh mi dal poznat sebe a zároveň jsem s určitými těžkostmi mohl objevit i jeho milosti. Je to příspěvek k tomu, abych hledal Boha a zároveň nacházel víru, kterou potřebuji,“ uvedl Renát.

Mezi poutníky se našli i ti, kteří již něco pamatují, vždyť nejstaršímu účastníkovi bylo 85 let. „Odvážím si duchovní obohacení a pohlazení na duši,“ prozradil Mikuláš Šurina z Krkonoš, který i přes svůj věk navštívil Svatou zemi poprvé. Dojmy a fotogalerie na www.bihk.cz (peš)

Deštné**DCŽM VESMÍR**

- 1. – 3. 4. – Vikariátní setkání mládeže rychnovského vikariátu

Hoješín u Seče

- 4. 4., 18. 4., 2. 5. v 18.00 Večery o víře s Božím slovem
- 22. 4. – 24. 4. Duchovní setkání manželů s dětmi

Jeníkov

- 15. – 17. 4. v 19.00 – Víkend pro chlapy, téma Boží milosrdenství, vede P. Jan Linhart

Police nad Metují

- 7. 5. – Májová pouť do Vamberk (Polsko) k bazilice Panny Marie, Královny rodin (letos i s modlitbami k Roku milosrdenství), pouť povede pěšky po památné Vamberčické poutní cestě malebnou krajinou Policka, Broumova a Radkowska, pouť začne v 7.30 v chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Polici nad Metují požehnáním poutníků a skončí mší svatou v 16.00 ve vamberčické bazilice, cesta zpět zajištěna dvěma autobusy, odjezd v 18.00, více informací na: troutnar@meu-police.cz. Tel.: 724 192 678. Pojeďte s námi!

Jilemnice

- 15. 4. v 8.30 Co je to za lidi? Co jsme to za lidi?, sál Českobratrské církve evangelické, přednáší Dalimil Petrilák

NET FOR GOD

- 15. 4. v 20.00 – Hlinsko
- 19. 4. v 17.30 – Broumov
- 21. 4. v 19.45 – Hradec Králové, Pouchov
- 22. 4. v 20.00 – Sezemice
- 28. 4. v 20.00 – Jablonné nad Orlicí
- 29. 4. v 19.00 – Chrudim

Chrudim

- 26. 4. v 19.00 – Vina, pokání, odpuštění - role psychologie v životě křesťana, přednáší vojenský kaplan Milan Novotný, farní sál

Želiv

- 15. – 17. 4. – Diecézní setkání ministrantů, klášter premonstrátů

Koclířov

- 2. 4. ve 14.00 – Otevření Svaté brány milosrdenství (královéhradecký biskup Jan Vokál)

www.cm-fatima.cz

Pardubice

- 9. 4. ve 14.00 – Diecézní setkání hnutí Modlitby matek, kostel sv. Václava v Salesiánském středisku mládeže

Janské Lázně**MARIANUM**

- 18. 4. – 22. 4. Duchovní obnova pro seniory a animátory seniorů s P. Miloslavem Fialou, OPraem.
- 2. 5. – 5. 5. Duchovní obnova pro seniory a osamělé seniory s P. Františkem Líznu SJ

Dřívna

- 1. května v 14.30 (P. Ján Jakubovič, CM)
- 8. května v 14.30 (P. Jiří Pilz)
- 15. května v 14.30 (P. Zdeněk Novák)
- 22. května v 14.30 (P. Jan Linhart)
- 29. května v 14.30 (P. Augustín Slaninka, CM)
- 14. srpna v 14.30 (P. Jan Barborka)
- 2. října v 14.30 (P. Alojz Šaliga, CM), kazatel trvalý jáhen Jaroslav Zoubek
- Před každou mši svatou je modlitba svatého růžence a možnost přistoupit ke svátosti smíření. Po mši svaté je mariánská pobožnost. Soukromě i pobožnost křížové cesty.

Králíky

- 3. 4. v 10.00 Otevření Svaté brány milosrdenství (biskup Josef Kajnek)

Hradec Králové

- 8. 4. v 17.00 Absolvenstká mše v kostele Nanebevzetí Panny Marie

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

- 28. 4. – 1. 5. – Duchovní obnova pro svobodné, ovdovělé, rozvedené... (Marianum v Janských Lázních, cena od 1300,- do 1990,- podle počtu osob a pokojů). Exerzitátor. P. Jan Linhart, přihlášky e-mail: crhk@bihk.cz, tel.: 734435360

SALAŠ

- 13. 4. ve 20.30 Muzikantský večer, katakomby Nového Adalbertina
- 20. 4. ve 20.30 – Falešné tváře esoteriky, katakomby Nového Adalbertina
- 27. 4. ve 20.30 – Taneční večer, katakomby Nového Adalbertina

Homole

- 17. 4. v 8.00, 10.00, 14.00 – Homolská pouť, kostel Panny Marie Bolestné

Luže

- 30. 4. v 9.30 – Sobotní pouť v rámci Svatého roku milosrdenství, poutní kostel na Chlumku, P. Jan Paseka

Podrobnější informace a další akce najdete v Kalendáři akcí na diecézním webu www.bihk.cz.

Liturgický kalendář

3. DUBNA – 2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

1. čtení: Sk 5,12-16,, Žalm: Zl 118(117)
2. čtení: Zj 1,9-11a.12-13.17-19, Evangelium: Jan 20,19-31

4. DUBNA – SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

1. čtení: Iz 7,10-14, Žalm: Zl 40(39)
2. čtení: Zid 10,4-10, Evangelium: Lk 1,26-38

10. DUBNA – 3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

1. čtení: Sk 5,27b-32.40b-41 Žalm: Zl 30(29)
2. čtení: Zj 5,11-14, Evangelium: Jan 21,1-19

17. DUBNA – 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

1. čtení: Sk 13,14.43-52 Žalm: Zl 100(99)
2. čtení: Zj 7,9.14b-17, Evangelium: Jan 10,27-30

24. DUBNA – 5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

1. čtení: Sk 14,21b-27, Žalm: Zl 145(144)
2. čtení: Zj 21,1-5a, Evangelium: Jan 13,31-33a.34-35

Biřmování v roce 2016

Diář biskupů se plní termíny pro udělování svátosti biřmování. V letošním roce ji biskupové Jan Vokál a Josef Kajnek udělí od května do konce října ve třiadvaceti farnostech téměř třem stovkám biřmovanců. Seznam naleznete na www.bihk.cz.

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný úmysl: aby drobní rolníci dostávali přiměřenou odměnu za svoji neocenitelnou práci.

Misijní úmysl: aby afričtí křesťané uprostřed politicko-náboženských střetů vydávali svědectví lásky a víry v Ježíše Krista.

Národní úmysl: ať v našich farnostech a společenstvích máme upřímný zájem o lidi hledající, konvertity a nově pokřtěné, aby poznali naši církev jako rodinu a našli v ní svůj domov.

Celodiecézní kostelní sbírka

17. dubna – Kněžský seminář
Výnos sbírky, konající se vždy o 4. neděli velikonoční – neděli Dobrého pastýře, poslouží podpoře bohoslovců v kněžském semináři (platby do seminářů, refundace zdravotního pojištění pro studenty nad 26 let, výdaje na knihy či skriptu chudším studentům). Diecéze má 16 bohoslovců (Nepomucenum Řím 6, Arcibiskupský seminář Praha 8, Teologický konvikt Olomouc 2)

Pojedte s námi na biskupské svěcení

Poutní centrum Biskupství královéhradeckého vypravuje zvláštní přímý bus na biskupské svěcení našeho diecézana Mons. Tomáše Holuba, které se uskuteční v Plzni v sobotu 30. dubna 2016. Bus pojedje z východní části diecéze po trase Litomyšl, Vysoké Mýto, Hradec Králové přes Poděbrady. Zájemci se mohou hlásit na tel.: 731 646 800 nebo emailem na: poutnik@bihk.cz, kde obdrží také nástupní časy a místa v ranních hodinách 30. dubna.

Osobní oznámení

JMENO VÁNÍ A USTANOVENÍ

- Mgr. **Adrián Kostilník** – kněz Apoštolského exarchátu v ČR, administrátor – děkan Řeckokatolické farnosti Hradec Králové od 1. 4. 2016 (do 21. 2. 2019 – po dobu platnosti fakulty biritualismu) výpomocným duchovním v okrskovém vikariátu

UKONČENÍ PŮSOBNÍ V DIECÉZI

- P. Mgr. **Jiří Veselý**, SDB – farní vikář Litomyšl k 29. 2. 2016 ukončil působení v Královéhradecké diecézi dle dohody místního ordináře a řeholního představeného

VÝROČÍ NAROZENÍ

- 6. 4. – 50 let – Mgr. Ing. **Vladimír Handl**, administrátor v Krouně
- 7. 4. – 55 let – ThLic. Ing. **Jiří Heblt**, okrskový vikář a arciděkan v Chrudimi
- 14. 4. – 60 let – **František Makovec**, v invalidním důchodu, t. č. bytem v Hradci Králové

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

- 13. 4. – 20 let – Mgr. **Pavel Kalita**, administrátor v Nové Pace
- 16. 4. – 66 let – **Josef Mokřý**, emeritní farář a výpomocný duchovní v Ronově nad Doubravou

Zadar hostil evropské setkání Papežského misijního díla dětí

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Evropská konference Papežského misijního díla dětí CEME se v chorvatském Zadaru uskutečnila ve dnech 6. až 9. března. Konference, která probíhá každé dva roky, se zúčastnili národní ředitelé a pracovníci Papežských misijních děl (PMD) z 19 evropských zemí. Českou republiku zde zastupovali národní ředitel PMD Leoš Halbrštát, diecézní ředitelka PMD v královéhradecké diecézi Bronislava Halbrštátová a asistentka národního ředitele PMD Julie Němcová.

Pondělní program nabídl přednášku „Výzvy pro naši práci vyplývající z života mladých uprchlíků a jejich rodin v Evropě i na celém světě“ a přednesl ji Markus Offner, prezident CEME. Odpolední program otevřely prezentace činnosti PMDD v Maďarsku, Švýcarsku a České republice.

„Naše prezentace byla obohacena ukázkami prací misionářů z PMDD u nás, o které byl mezi přítomnými velký zájem a mezi prezentovanými novými materiály zaujala i Křížová cesta pro malé misionáře od T. Velzela,“ řekl Leoš Halbrštát. Poté prezident CEME pokračoval přednáškou „Rodinný život a zkušenosti dětí - co to znamená pro naši budoucí misijní práci a předávání víry“. V úterý pak přednášku na téma „Vzdělávání dětí pro misijní práci“ přednesla Snježana Mališa z Chorvatska. Práce ve skupinách na téma Práce s dětmi byla zaměřena na kreativitu, pedagogiku a psychologii. Odpolední program pokračoval v zadarské farnosti sv. Antonína z Padovy, kde vystoupily děti z PMDD s představením a s loutkovým divadlem inspirovaným Chvalozpěvem stvoření svatého Františka z Assisi. Ve středu dostala slovo generální sekretářka PMDD ve Vatikánu Baptistine Ralamboarison. Hovořila mimo jiné i o aktuálních projektech PMDD.

Více informací naleznete na www.missio.cz.

Východní modlitba k pěti Kristovým bolestným a oslaveným ranám

Tato modlitba provází dobu svaté čtyřicátnice i dobu velikonoční, má své kořeny v úryvku evangelia podle svatého Jana: „Osmého dne byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se do prostřed a řekl: Pokoj vám. Potom řekl Tomášovi: Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř! Tomáš mu odpověděl: Můj Pán a můj Bůh. Ježíš mu řekl: Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ (Jan 20, 26-29).

Modlitba:

Ježíši můj nejsladší, klaním se přecistě, přesvaté a oživující tvé ráně, která je na tvou pravou ruku, a prosím tě, svého Boha, abys mne pro ni učinil jednou stát po tvé pravici.

Ježíši můj nejsladší, klaním se přecistě, přesvaté a oživující tvé ráně, která je na tvou levou ruku, a prosím tě, svého Boha, abys mne pro ni osvobodil od údělu těch, kteří budou jednou stát po tvé levici.

Ježíši můj nejsladší, klaním se přecistě, přesvaté a oživující tvé ráně, která je na tvou pravou nohu, a prosím tě, svého Boha, abys mne pro ni přivedl na kající cestu a abych plnil tvoje přikázání.

Ježíši můj nejsladší, klaním se přecistě, přesvaté a oživující tvé ráně, která je na tvou levou nohu, a prosím tě, svého Boha, abys mne pro ni chránil od cesty hříchu a nepravosti.

Ježíši můj nejsladší, klaním se přecistě, přesvaté a oživující tvé ráně, která je v tvém přecistém boku, v probodnutém tvém srdci. Prosím tě, svého Boha, abys pro ni obměkčil moje tvrdé srdce a probodl je svojí svatou bází a zranil svojí láskou, abych tě, svého Boha, miloval celým svým srdcem, celou svou duší, silou a z celé své mysli. Uděl mi milost, abych až do konce svého života vždy pamatoval na tvoje spasitelné rány a klaněl se jim. Amen.

V této modlitbě je shrnutá celá naše velikonoční radost a touha po věčném životě, který nám Kristus otevřel svým utrpením a Zmrtvýchvstáním.

Petr Čapek

Více informací naleznete na adrese: www.exarchat.cz

Dáváme rodinám záchranné lano

„Ten náš kluk zase nechodí do školy, už si s ním nevíme rady.“ „Nemám práci, nemám kde bydlet, bojím se, aby mi moji holčičku nesebrali.“ „Mám si brát dceru jednou za dva týdny na víkendy, ale to předání je děsivá záležitost.“ „Skoro pořád se jen hádáme, rozcházíme se, ale chci dál být se svými dětmi.“ „Řekli nám, že máme jít s dítětem do poradny. Sami to ale nezvládneme,“ takové problémy dnes a denně řeší pracovníci sociální služby Sanace rodiny, kterou v Litomyšli a okolních obcích zajišťuje zdejší Farní charita. Pomáhají rodinám s dětmi, které se z různých důvodů ocitly v těžké životní situaci. Na konkrétní zkušenosti a příběhy jsme se zeptali vedoucího služby Radka Bořka i terénních sociálních pracovníků Romany Zezulkové a Jindřicha Kličky.

Jakým krizovým situacím čelí rodiny, se kterými se setkáváte?

R. B.: Je to především rozpad manželství nebo partnerství, dlouhodobé finanční problémy, ztráta zaměstnání u jednoho nebo dokonce obou partnerů. Takové situace radikálně a komplexně zasáhnou celou rodinu na té nejzákladnější úrovni, což jsou právě vztahy. Někdy rodina normálně funguje, ale rodiče hůř zvládají dospívání svých dětí či péči o předškolní děti.

Jak se to projevuje na dětech?

R. B.: Mají problémy se školní docházkou a povinnostmi. Objevuje se u nich záškoláctví. Často tráví volný čas na ulici tak, že pak mají trable se svým okolím. Některé děti si nerozumí se svými vrstevníky. My se věnujeme rodinám s dětmi, kde už tyto problémy zachytil OSPOD (orgán sociálně-právní ochrany dětí) nebo pedagogicko-psychologická poradna.

Podpora rodiny a pomoc vytvářet zázemí pro zdravý rozvoj dítěte je hlavním posláním služby Sanace rodiny. Ilustrační foto.

„Dáváme rodinám záchranné a jistící lano. Poskytujeme jim startovní blok, odkud by se mohly odrazit, aby dokázaly běžet dál na své životní trati,“ říká Radek Bořek, DiS., vedoucí služby Sanace rodiny v Litomyšli.

Jak takovým rodinám konkrétně pomáháte?

R. Z.: Jezdíme do rodin, hovoříme spolu o jejich situaci a hledáme možné cesty, jak dojít k řešení problému. Některé rodiče doprovázíme na jednání do školy a na úřady nebo jim pomáháme s přípravou na schůzku, aby nepodlehli emocím. Radíme jim také, jak si hrát s dětmi, jak se učit se školáky, pomáháme jim prakticky zapracovat doporučení z poradny do každodenní domácí přípravy. Učíme rodiče i hospodařit, aby dokázali vyjít s penězi. Radíme jim, jak nakoupit levné potraviny, co z nich uvařit, kde se dá ušetřit, které věci jsou potřeba a co je méně důležité. Momentálně pracujeme s dvaceti rodinami. Službu poskytujeme zpravidla v domácím prostředí rodiny, ale i ambulantně u nás.

J. K.: Někdy může být dítě ohrožené také chováním rodiče, který bojuje s nějakou závislostí, například na automatech. V takových případech je nasměrujeme na odbornou pomoc. Docházíme i do rodin s dětmi, které mají lehké mentální postižení, ale nejsou klienty zdravotnického zařízení. Teď takové rodině zrovna pomáhám při výběru učebního oboru pro jejich hendikepovaného syna. Jsem takovým mediátorem mezi nimi, školami a poradnou.

R. B.: Mám vždycky radost, když se například podaří zastavit vyhrčená situace při rozvodu. Když si rodiče nechají poradit, využijí odborné pomoci a dokážou se pak domluvit i jak budou fungovat ve vztahu k dítěti.

Tereзка udělala ve škole velké pokroky.

„Tereзка měla ve škole horší známky. Chodili jsme do pedagogicko-psychologické poradny, kde nám doporučili právě tuto službu. Pracovnice jezdí k nám domů. Učíme se, jak dělat doma to, co nám doporučili v poradně, jak se učit, aby to dceři co nejlíp šlo. My se učíme Terezku víc chválit a motivovat. Taký spolu doma víc mluvíme. Tereзка se ve škole hodně zlepšila, v pololetí měla jen dvě dvojky. Máme radost. I paní učitelka ji hodně chválí. Se službou jsme moc spokojeni, spolupracujeme s ní už podruhé. Všem doporučujeme, aby se nebáli ji využít,“ říkájí manželé Hana a Milan.

Pracovníci služby Sanace rodiny dojíždějí do dvaceti rodin v Litomyšli a okolí. Na snímku vedoucí služby Radek Bořek a terénní sociální pracovnice Romana Zezulková. Foto: J. Karasová

Co stálo za vznikem služby Sanace rodiny? S kým spolupracujete?

R. B.: Byl to pilotní projekt Pardubického kraje před šesti lety, do kterého se zapojily také Charity. V Litomyšli taková služba tehdy chyběla a byla potřeba. Spolupracujeme s OSPODem, středisky výchovné péče,

pedagogicko-psychologickou poradnou, i se soukromými psychologickými ambulanty, dále také se zdravotnickými zařízeními jako je třeba psychiatrie, s lékaři, s neziskovými organizacemi jako například Laxus pro drogově závislé. Sdílíme zkušenosti s kolegy z Charit i jiných zařízení.

Jak mohou lidé vyhledat vaši pomoc?

R. B.: Nejčastěji OSPOD nabídne spolupráci rodině s námi. Někdy se o nás dozví od našich klientů. Obracejí se na nás také školy a nabízejí naše služby. Je možné nás kontaktovat i telefonicky nebo emailem. V úředních hodinách může přijít kdokoli. My mu poskytneme konzultaci nebo pomoc, případně nasměrujeme na jinou odbornou službu.

Jana Karasová

Kontakt: **SLUŽBA SANACE RODINY**, Dukelská 750, 570 01 Litomyšl, tel.: 734 642 312, email: sar@lit.cz.

Více na www.litomysl.charita.cz.

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi poskytují také Charity v Pardubicích, Ústí nad Orlicí, Poličce, Přelouči, Chotovicích, Havlíčkově Brodě, Kutné Hoře a Čáslavi, Jičíně a ve Dvoře Králové nad Labem.

■ AKTUALITY

První místo ve fotosoutěži Můj svět 2016

Pardubice: Dobrovolnice Oblastní charity Pardubice Dita Valachová se tento rok podruhé zúčastnila fotosoutěže „Můj svět“, kterou pořádá opavská Charita, a opět s velkým úspěchem. Po loňském 2. místě v kategorii „Svět kolem nás“ letos paní Valachová dobyla příčku nejvyšší, když obsadila 1. místo v kategorii „Jak to vidím já“. Gratulujeme! Vítězné fotografie 8. ročníku této soutěže si můžete prohlédnout od konce února v opavské Historické výstavní budově Slezského zemského muzea. Více také na www.pardubice.charita.cz.

Vladimíra Karlová

Zaměstnanci JUTY věnovali neziskovkám přes 100 tisíc korun

Dvůr Králové nad Labem: Již podruhé uspořádal začátkem roku známý dvorský podnik Juta a.s. dobrovolnou finanční sbírku mezi svými zaměstnanci. Její výtěžek ve výši 110 000 Kč poté rozdělil mezi čtyři neziskové organizace působící ve městě a okolí.

Ve čtvrtek 11. února proběhlo ve středisku Diakonie ČCE neformální přátelské setkání, na kterém senátor a statutární ředitel Juty a.s. Jiří Hlavatý spolu s nejštedřejším dárcem předali tento finanční dar ředitelce Farní charity Dvůr Králové nad Labem Kateřině Hojné, Lence Mazancové z Misericordia o.p.s., Janě Štěpánové z Arniky a řediteli střediska Diakonie ČCE Zdeňku Hojnému. Všichni přítomní ocenili, jak vedení a zaměstnanci společnosti podporují činnost organizací, které zajišťují provoz potřebných služeb pro občany města a okolí. Jiří Hlavatý zase ocenil náročnou a obětavou práci všech, kteří pečují o seniory, nemocné a občany v nouzi.

Kateřina Bernardová

Zástupci dvorských neziskovek přebírají finanční dar od vedení a zaměstnanců společnosti Juta a.s. na setkání s ředitelem Jiřím Hlavatým.

Miminka v teple

Letohrad: Rodinné centrum Mozaika v Letohradě, které provozuje Oblastní charita Ústí nad Orlicí, již dlouhodobě podporuje organizaci Nedoklubko. Ta pomáhá rodičům nedonošených dětí, kterých se v ČR narodí kolem devíti tisíc ročně. Maminky z Rodinného centra Mozaika se zapojují do výroby polohovacích pomůcek a vybavení do inkubátorů nebo oblečků pro miminka v Pardubické nemocnici. „Děkujeme všem, kdo nám pomáhají,“ uvedla Petra Klohnová, koordinátorka Nedoklubka pro Pardubickou nemocnici. Více také na www.uo.charita.cz.

Iva Marková

Kdo má čas na cvičení – nemá čas na nemoc!

Žireč u Dvora Králové n/L: „Děkujeme, bylo to super!“ znělo nejčastěji po skončení Maratonu s Roztroušenou sklerózou (MaRS 2016), který proběhl v Domově sv. Josefa v Žirči v pátek 4. března. Lidi s touto nemocí přišlo cvičením podpořit 67 nadšenců, pro které naše fyzioterapeutky připravily kruhový trénink a cvičení pro správné držení těla. Domov sv. Josefa, který se letos zapojil poprvé díky novým prostorům, podpořil svou záštitou i sportovním výkonem starosta města Dvůr Králové Jan Jarolím. Z výtěžku akce ve výši 5.050,- Kč bude pořízeno rehabilitační vybavení a pomůcky do nových rehabilitačních sálů v tomto unikátním zařízení v ČR s již téměř 15letou tradicí.

Nad 5. ročníkem této celostátní sportovně-charitativní akce, kterou pořádá Nadační fond IMPULS, převzali záštitu místopředseda vlády Pavel Bělobrádek a ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček.

Maraton s Roztroušenou sklerózou - MaRS 2016 v Domově sv. Josefa v Žirči. Foto: archiv Oblastní charity Červený Kostelec

Do akce se zapojilo 23 míst v ČR i v zahraničí – eReSkáři jsou „roztroušeni“ všude a nejen při MaRSu se setkávají a vzájemně si pomáhají. Více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Míša Hospodková

Díky Albertu pomůžou více rodinám v nouzi

Litomyšl: Farní charita v Litomyšli byla úspěšná ve výběrovém řízení nadačního fondu Albert dětem pro rok 2016. Díky finančnímu příspěvku fondu budou moci pracovníci služby Sanace rodiny poskytnout potřebnou odbornou pomoc a individuální podporu více rodinám v nouzi. Více také na www.litomysl.charitas.cz.

Martina Soukupová

■ KALENDÁŘ NA DUBEN

Open Worlwide Stage

16. 4. v 16 hodin, Adalbertinum Hradec Králové (Třída ČSA 300). Festival pro náctileté z celého světa. V programu vystoupí MICHAL HORÁK, OXANA EVSINA, mladí zpěváci a tanečníci z Ukrajiny, Sýrie a dalších zemí. Pořádá Integrační centrum pro cizince Diecézní charity Hradec Králové. Více na www.cizincihradec.cz.

Benefiční koncert Bonifantes

19. 4. v 18. hodin, Sukova síň Domu hudby, Pardubice. Pardubický chlapecký sbor bude zpívat pro Oblastní charitu Pardubice a ZŠ a Praktickou školu Svítání o.p.s. Vstupné: 150 Kč, rezervace: na vstupenky@bonifantes.cz nebo tel. 777 744 951. Více na www.pardubice.charita.cz

Hledáme nové dobrovolníky!

V Dobrovolnickém centru Farní charity Chrudim hledáme nové dobrovolníky, kteří by nám pomohli jednoduchým způsobem zpřijemňovat volný čas seniorům v chrudimských zařízeních, jako jsou LDN, Domovy pro seniory a Domy s pečovatelskou službou. Pomáháme také při doučování dětí ze sociálně vyloučených rodin, nebo při vzdělávání a osamostatňování se lidí s mentálním či fyzickým handicapem.

Naši dobrovolníci od nás dostanou do začátku kompletní výbavu informací a rad, dále pak zdarma pojištění, velký výběr nejruznějších organizací, kde mohou pomáhat, a v neposlední řadě bezpečné a profesionální zázemí pro případ, že by bylo potřeba cokoliv řešit.

Pak už si stačí jen vybrat, kde a komu budete chtít pomáhat, a věnovat tomu občas chvilku vašeho volného času. Může to být pravidelně i nepravidelně, dopoledne i odpoledne, ve všední den i o víkendu. Jak to bude vyhovovat vám. Vhodné pro studenty, matky na mateřské, nezaměstnané, zaměstnané i aktivní seniory. Prostě pro každého, kdo chce.

Odměnou je dlouhodobý dobrý pocit ze smysluplné činnosti, která nejenom že pomáhá lidem, kteří to potřebují a mají o to velký zájem, ale také vytváří ohleduplnou a bezpečnou společnost, ve které žijeme a jednou také zestárneme i my!

Kontakt: dobrovolnicke.centrum.charitacr@tiscali.cz, tel. 608 054 111, Farní charita Chrudim, www.chrudim.charita.cz.

Lukáš Roztočil, koordinátor dobrovolníků

Zkvalitnění zdravotní péče ve Stacionáři sv. Františka

Stacionář sv. Františka, který již přes 20 let provozuje Farní charita v Rychnově nad Kněžnou, pomáhá lidem s hendikepem a seniorům. Nezbytnou součástí poskytování sociálních služeb – týdenního stacionáře a odlehčovací služeb – je zároveň zabezpečení kvalitní zdravotní péče v tomto zařízení. Za tímto účelem Farní charita Rychnov nad Kněžnou v říjnu 2015 zahájila realizaci projektu z Programu implementace švýcarsko-české spolupráce na Ministerstvu zdravotnictví ČR, reg. č. CH.10/2/061, s názvem „Program komplexní zdravotnické péče a péče o dlouhodobě a nevyléčitelně nemocné“.

Mezi klienty Stacionáře sv. Františka jsou lidé s nevyléčitelnými chorobami a nemocemi stáří, kteří jsou plně závislí na kvalitní a odborné lékařské, ošetrovatelské a rehabilitační péči i ostatních podpůrných aktivitách. Snahou je ponechat pacienta co nejdéle v domácím prostředí s možností zázemí v našem zařízení. Pokud mu již projevy nemoci neumožní setrvat doma s pomocí rodiny, chceme, aby u nás našel ucelenou péči.

Hlavním cílem projektu je sestavení komplexního programu zdravotní péče a péče o dlouhodobě a nevyléčitelně nemocné, osoby v terminálním stadiu nemoci, včetně geriatrické péče, se specifiky zařízení Farní charity Rychnov nad Kněžnou. Dosažením tohoto cíle vznikne celek aktivit, které zlepší mnohdy komplikovanou situaci seniorů. S tím přímo souvisí prohlubování znalostí ošetřujícího personálu, tzn. zabezpečení odborných seminářů a doškolování, týkající se uvedených onemocnění, rehabilitační kurzy a získávání odborných znalostí v oblasti řešení obtíží při terapii takto nemocných. Loni již proběhly výměnné pobyty s partnerskou Charitou Hechingen z Německa, kde jsme

Rehabilitační a polohovací křeslo pro klienty Stacionáře sv. Františka, které bylo zakoupeno díky projektu švýcarsko-české spolupráce.
Foto: archiv Farní charity Rychnov n. K.

si při prohlídce sociálních zařízení vyzkoušeli i různé techniky v péči o klienty. Mohli jsme také pořídit rehabilitační a polohovací křesla, terapeutické pomůcky pro trénink paměti, koordinaci pohybů a další pomůcky.

Jedním z výstupů projektu je i vytvoření metodického manuálu komplexní zdravotní péče. V manuálu bude popsáno osm nejčastějších onemocnění u našich klientů. Patří mezi ně Alzheimerova choroba, Parkinsonova choroba, Huntingtonova choroba, diabetes mellitus, roztroušená skleróza, meningitida, centrální mozková příhoda a úrazy hlavy. U každého typu onemocnění bude zpracován jeho podrobný popis, nejúčinnější péče a způsob rehabilitace s možností výběru a přizpůsobení se každému klientovi dle jeho individuálních potřeb.

Celý projekt i zmíněný manuál budou přínosem nejen pro ošetrovatelský personál našeho zařízení, ale také pro rodinné příslušníky a zaměstnance dalších poskytovatelů sociálních a zdravotních služeb.

Eva Šmídová

Aktivizační činnosti pro seniory ve Stacionáři sv. Františka.
Foto: archiv Farní charity Rychnov n. K.

Podpořeno z Programu švýcarsko-české spolupráce
Supported by a grant from Switzerland through the
Swiss Contribution to the enlarged European Union

Bertík

Čtení pro zábavu i poučení

Milí ministranti,

moc vás všechny zdravím na začátku velikonoční doby. Děkuji za vaši službu u oltáře během velikonočního tridení, také za společné setkání na Zelený čtvrtek v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové. Tento měsíc se těším na naše společné velké setkání v želivském klášteře o víkendů 15. až 17. dubna. Myslím, že se máme na co těšit.

Velikonoční doba nám představuje Pána Ježíše jako toho, který je k nám milosrdný – to hmatatelně připomíná svátek Božího milosrdenství, který slavíme druhou velikonoční nedělí. Tato spiritualita je velice zajímavá a v naší diecézi má sídlo ve Dvoře Králové nad Labem, kde je klášter Sester Matky Božího milosrdenství.

Sestry se samy definují jako: „Společenství řeholních sester, které následují Krista cestou úplné odevzdanosti. Své rozhodnutí žít evangelními radami stvrzujeme slibem čistoty, chudoby a poslušnosti. Jako hlavní směr našeho života jsme si zvolily Boží milosrdenství, které chceme vyprošovat v modlitbě, mluvit o něm druhým a prokazovat je svými skutky.“ Tak to čteme na jejich webových stránkách. Osobně sestry moc dobře znám a rád se s nimi vždycky setkám. Třeba vás také mohou v mnohém inspirovat (jejich web: www.kmbm.cz).

Přeji vám, ať vás velikonoční doba naplní radostí ze služby Pánu, který je vzkříšený a stále s námi.

+ o. Filip Foltán

Kláster Želiv: místo ministrantského setkání

Letošní diecézní ministrantské setkání bude hostit klášter kanonie premonstrátů Želiv. Jaké je poslání premonstrátů? Jejich životní cesta je označená celoživotním hledáním Boha v bratrském společenství, neustálou konverzí sebedarováním církvi sliby ve společenství s obětujícím se Kristem, následováním Mariina rozjímání Božího Slova a ustavičnou modlitbou a službou u oltáře.

Chórovou modlitbou a posvátnou službou chtějí sloužit lidské rodině v duchu jednoduchosti, pohostinnosti, smíření a pokoje pro dobro církve a světa, zvláště tam, kde se Kristus nachází uprostřed chudých, trpících a těch, kteří ho neznají.

Do želivské premonstrátské rodiny patří 35 premonstrátů. Mnozí

z nich vedou duchovní správu ve farnostech v okolí. My se s některými z nich během víkendů setkáme.

V historii kláštera je zajímavé období internace. Po druhé světové válce byli premonstráti v roce 1950 z kláštera vyhnáni a přemístěni do Broumova. V klášteře vznikl internační tábor a za jeho šestiletou existenci jím prošly přes čtyři stovky kněží a řeholníků. V klášteře byli vězněni mimo jiné biskupové František Tomášek a Karel Otčenášek. Toto místo je posvěceno modlitbami těchto kněží a jejich obětí, odpuštěním, proto je krásné, že ve Svatém roce milosrdenství je zde Svatá brána milosrdenství a také my se zde v tomto svatém roce setkáme.

P. Filip Foltán

DUBNOVÝ SVĚTEC

Svatá Kateřina Sienská

(25. března 1347 - 29. dubna 1380)

Kateřina se narodila jako 24. dítě do početné rodiny sienského barvíře. Pocházela z dvojčat, ale její sestra brzy po narození zemřela. Již v šesti letech prý měla malá Kateřina uprostřed ulice mystické vidění. O rok později složila slib, že zůstane pannou a již v dětském věku žila v asketickém odříkání. Roku 1363 vstoupila proti vůli rodičů mezi terciáře dominikánského řádu v Sieně. Poté žila tak přísně asketicky, až to ohrožovalo její zdraví. Po jednom dalším vidění opustila život v ústraní a začala obětavě pečovat o chudé a nemocné. Protože neuměla psát, diktovala své listy pro vysoce postavené osoby písařům. Kolem Kateřiny se postupně seskupil okruh zbožných osob, kteří ji nazývali matkou. V roce 1375 prý byla obdařena stigmaty, ale až do své smrti je skrývala. Kateřina Sienská byla svatořečena roku 1461 papežem Piem II. Sv. Kateřina Sienská je patronkou Itálie a druhou patronkou Říma, patronkou Evropy a rodného města Sieny.

Obraz Božího milosrdenství

Původ obrazu Božího milosrdenství je spjat s vizí sestry Faustyny v Plocku 22. února roku 1931, během níž Kristus vyjádřil přání, aby byl takový obraz namalován a opatřen slovy: Ježíši, důvěřuji Ti.

Obraz znázorňuje zmrtvýchvstalého Krista, jehož ruce i nohy nesou stopy ukřižování. Z probodeného Srdce, které na obraze není vidět, tryskají dva paprsky: červený a světlý. Na otázku, co znamenají, Pán Ježíš vysvětlil: „Světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší. Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající Srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“ (Dn 299) Jinými slovy, paprsky představují svátosti, svatou církev zrozenou z probodeného Kristova boku a dary Ducha Svatého, jejichž biblickým symbolem je voda. Šťasten, kdo bude žít v jejich stínu, řekl Ježíš, neboť ho nezasáhne spravedlivá Boží ruka. (Dn 299)

JEŽÍŠI, DŮVĚŘUJI TI!

Obraz tedy ukazuje veliké Boží milosrdenství, které bylo plně zjeveno ve velikonočním Kristově tajemství a v církvi se uskutečňuje nejúčinněji prostřednictvím svátostí. Obraz má plnit funkci nádoby k čerpání milostí a znamení, které věřícím připomíná nutnost důvěry k Bohu a milosrdenství k bližním. Postoj důvěry vyjadřují slova napsaná dole na obraze: Ježíši, důvěřuji Ti. „Obraz má připomínat požadavky mého milosrdenství, neboť ani ta nejpevnější víra není bez skutků nic platná,“ řekl Pán Ježíš. (Dn 742)

Úcta k tomuto obrazu spočívá v modlitbě založené na důvěře, ve spojení se skutky milosrdenství. Takto chápanému kultu obrazu přislíbil Pán Ježíš: milost spásy, velké pokroky na cestě křesťanské dokonalosti, milost šťastné smrti a všechny ostatní milosti a časná dobra, o která ho budou milosrdní lidé s důvěrou prosit. (Více http://www.kmbm.cz/ucta_k_bozimu_milosrdenstvi/obraz/)

P. Filip Foltán

Diecézní ministrantské setkání v Želivu

Přijed' prožít společný víkend ve společenství vrstevníků, kteří také ministrují. Setkáš se zajímavými lidmi a prožiješ pěkný víkend.

Chcete-li se ministrantského setkání zúčastnit, pak prosíme, abyste se předem přihlásili pomocí online formuláře na www.ministranti.bihk.cz (zde najdete i podrobný program),

a to nejpozději do 12. dubna 2016. Přihlášky prosím posílejte za celou farnost jako za skupinku.

Ministrantského setkání se mohou zúčastnit děti od 7 do 18 let. U každé skupinky také prosíme o starší doprovod vedoucího. Počet vedoucích volte úměrně k počtu ministrantů a ministrantek.

Při přihlašování není nutné vyplňovat všechny kolonky formuláře u jednotlivých účastníků. Pokud však máte uvedené informace k dispozici, pak za ně budeme vděční. Mohou posloužit při přípravě programu tohoto i dalších setkání.

P. Filip Foltán

Bertíkův svátek

